

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 51/2013
22.05.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окр. У.Ђ. и др, због кривичног дела учествовања у тучи из члана 123. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 450/13 од 29.04.2013. године, подигнутом против правно-снажних пресуда Првог основног суда у Београду 37К 1887/12 од 22.05.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 3911/12 од 23.10.2012. године, у седници већа одржаној дана 22.05.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 450/13 од 29.04.2013. године, као основан, па се **УКИДА** пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 3911/12 од 23.10.2012. године и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду 37К 1887/12 од 22.05.2012. године окривљени В.Л. и У.Ђ. оглашени су кривим због кривичног дела учествовања у тучи из члана 123. у вези члана 33. Кривичног законика, за које им је изречена и то: В.Л. условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од седам месеци и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени за време од три године не изврши ново кривично дело, а окривљеном У.Ђ. утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико у року од две године не изврши ново кривично дело.

На основу члана 206. Законика о кривичном поступку оштећени Г.А. упућен је на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

На основу члана 196. у вези члана 193. став 2. тачка 9. ЗКП обавезани су окривљени да на име трошкова кривичног поступка солидарно плате

суду износ од 24.913,00 динара, а који трошкови се односе на трошкове вештачења и на име судског паушала у износу од 10.000,00 динара све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 3911/12 од 23.10.2012. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду, и браниоца окривљеног В.Л., адвоката Д.М. и пресуда Првог основног суда у Београду 37К 1887/12 од 22.05.2012. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости Ктз 450/13 од 29.04.2013. године због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. и став 2. ЗКП, у вези члана 385. став 3. ЗКП са предлогом да се уважи захтев и укине пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 3911/12 од 23.10.2012. године и врати истом суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета, са побијаним пресудама, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

У захтеву јавног тужиоца истакнута је повреда одредбе члана 385. став 3. ЗКП, јер суд није одлучио о жалби окривљеног У.Ђ., што је разлог за укидање другостепене пресуде.

Наиме, из списка предмета произилази, да против првостепене пресуде жалбу је изјавио тужилац Првог основног јавног тужилаштва у Београду дана 04.06.2012. године, бранилац окривљеног В.Л., адв. Д.М. дана 19.06.2012. године и окривљени У.Ђ. дана 04.07.2012. године. Жалба окривљеног У.Ђ. није здружена списима Првог основног суда у Београду а списи предмета су дана 09.07.2012. године достављени Апелационом суду у Београду са жалбама Првог основног јавног тужиоца и браниоца окривљеног В.Л. Жалба окривљеног У.Ђ. је накнадно уз допис од 30.07., достављена са назнаком „хитно“ Апелационом суду у Београду.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа дана 23.10.2012. године, на којој је донео пресуду Кж1 3911/12 од 23.10.2012. године, којом је жалбе јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног В.Л., адвоката Д.М., одбио као неосноване а пресуду Првог основног суда у Београду 37К 1887/12 од 22.05.2012. године, потврдио.

Према одредби члана 385. став 3. Законика о кривичном поступку, о свим жалбама против исте пресуде, другостепени суд одлучује једном одлуком, па како другостепени суд приликом доношења пресуде није поступио сходно овој одредби императивног карактера, то је повредио процесне одредбе у жалбеном поступку на штету окривљеног У.Ђ., јер није одлучио о његовој жалби, а што је било од утицаја на законито и правилно доношење пресуде у смислу члана 368. став 2. ЗКП.

Обзиром на изнето уважен је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, и укинута пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 3911/12 од 23.10.2012. године, и предмет враћен другостепеном суду на поновно одлучивање, у ком поступку ће се отклонити цитирана повреда у жалбеном поступку из члана 385. став 3. ЗКП, која је утицала на законито и правилно доношење другостепене пресуде у смислу члана 368. став 2. ЗКП.

Врховни касациони суд је по службеној дужности у смислу члана 389. став 3. ЗКП укинуо другостепену пресуду у целости, тј. и у односу на окр. В.Л., јер се ради о саизвршиоцима кривичног дела и истом чињеничном опису, па се поједини делови пресуде нису могли издвојити без евентуалне штете на правилно пресуђење, с тим што ће у поновном поступку другостепени суд имати у виду процесну забрану из члана 382. ЗКП.

Наводе захтева да је приликом доношења другостепене пресуде учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, јер је другостепени суд занемарио да је изјављена жалба од стране окривљеног У.Ђ., Врховни касациони суд оцењује као неосноване. Ово са разлога што другостепени суд није учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП у смислу навода захтева имајући у виду да у конкретном случају као што је напред наведено другостепени суд је учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП у вези члана 385. став 3. ЗКП.

Са изнетих разлога, а на основу члана 30. став 1. и члана 32. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116 од 22.12.2008. године), а применом члана 24. став 7. ЗКП и члана 425. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд, је одлучио, као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа -
судија
Невенка Важић,с.р.